

ШУМЕНСКА ПОЩА

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРЕНЪ И СТОПАНСКИ НАПРЕДЪКЪ НА ГР. ШУМЕНЪ И ОКОЛНОСТЪТА МУ

Редакторъ-стопанинъ: Д. РАДЕВЪ

Урежда комитетъ

Излиза всѣки присѣтъственъ сръда и сѣбота
ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 80 ЛВ. 6 МЕСЕЦА 50 ЛВ. 3 МЕСЕЦА 30 ЛВ.

ОБЯВИ: Търговски — 2 лв. кв. см.

официални — 2 лв. кв. см.

Ред. и админ.—пл. „Ц. Борисъ“. Тел. 140.

226

брой

МОДЕРНОТО КАФЕ „ПРЕСЛАВЪ“

Шуменъ

Съобщава на почитаемиѣ си клиенти и посетители,
че по случай настѣпилата криза прави намаление на
такситѣ — игри за развлечение.

Карти 4 лева

Табла 2 лева

Билардъ 8 лева

Отъ съдържателя.

Едно културно тържество

въ Шуменъ

Освещаването на новата сграда на шум. девическа гимназия „Нанчо Поповичъ“ стана при особени церемонии въ двора на сжщата на 23 априлъ т. г. Кждѣго бѣ извършенъ и актъ на кръщаване знамето на гимназията подарено отъ родителско-учителското сдружение.

Преди да пристѣпя къмъ назначението на това тържество, ще си позволя да обърна вниманието ви на нѣкои данни при полагане на сградата и етапитъ на строежа.

Съ отпуснатитѣ сръдства отъ държавата и изработения планъ въ мин. на благоустройството (отдѣление архитектурно) се положи тържествено основния камъкъ на новата сграда за девическа гимназия на 10 май — 1931 год.

Отъ цѣлия парцелъ съ 8,660 кв. м. се застроява 2,50 кв. м. за сграда и 7,410 кв. м. остава за свободенъ дворъ.

Постройката е извършена на 3 етапа и е предадена въ завършенъ видъ на 9 май 1938 год. Стойността на сградата е 049,054 лв. Досегашната вкарана постройка е частъ отъ първоначалния планъ,

за чийто окончателно изпълнение сж необходими още 22 мил. лв.

Въ тѣй завършената сграда съ 16 класни стаи, дирекция, канцелария библиотека, лѣкарски кабинетъ, кабинети по рисуване, естествена история, химия и др., трапезария, учителска стая и др. презъ септември 1937 год. влѣзоха девическитѣ класове и наченаха учебнитѣ занятия.

Трѣбва да се забележи, че занятията сж започнали преди да бѣде напълно довършена сградата. Това сж накратко събранитѣ данни по постройката на гимназията.

Въ 10 и пол. часа въ двора на гимназията се отслужи благодарственъ молебенъ и се извърши акта за кръщение на знамето при стечение на официалнитѣ власти, ученицитѣ, бившитѣ питомци на гимназията — родители настояници и много граждани. На тържеството присѣтствува министерския пратеникъ г-нъ Григоръ Христовъ нач. на просв. отдѣление. Службата се извърши отъ иеромонахъ Наумъ, протосингелъ при варн. митрополия. Кръстникъ на знамето бѣ мин. пратеникъ, той прѣвъ

заби гвоздеа, а следъ него — кмета г. Н. Стойчевъ, полк. Липовански, полк. Ковачевъ, нар. представител Д-ръ К. Милановъ и др.

Говори за значението на това тържество иеромонахъ Наумъ. Въ вѣодушевената си речъ той разгъна предъ насъ величието на славното ни минало, което се крие въ духовната сила излъчвана отъ училището и църквата — неизчерпаемитѣ източници на духовна мощ и народно благо. Той ни напомни за първитѣ килийни училища кждето се прѣскаха първитѣ искри и разпалваха нар души.

„Днескашното тържество е тържество на душитѣ, кждето трѣбва да се изгради единъ здравъ духъ. Въ тая сграда, въ тоя домъ на науката, Вий девици ще изградите свѣтлия мирогледъ на Вашето бждеще. Облацитѣ на бълг. небе се разкъсватъ и зората пакъ ще заруменее и ще роди новия день на бълг. народъ“. Следъ него говори г. Григоръ Христовъ, който въ смислена и дълбока речъ сжщо подчерта голѣмото значение на просв. дѣло. „Нека се надяваме, че тая свѣтилица (сградата) ще озари съзнанието и душата на нашата девица и тя ще се прояви като добра българка, на която високитѣ моралъ да служи на семейство и държава ще

бждатъ нейнитѣ идеали. Нека това знаме Ви вдъхва знание и изкуство на преданностъ като добра българка. То е символъ на духовната мощ на гимназията, за успѣха на която вий трѣбва да работитѣ и творитѣ. Предавамъ кръстеното отъ менъ знаме на васъ съ вѣрата и надеждата, че ще придобиете духовни ценности и ще създадете съ това благата за семейството и родината“.

Отъ рѣчетѣ на мин. пратеникъ знамето се предаде на директора на дев. гимназия г. Веселинъ Хлѣбаровъ — който съ подходящи думи за това тържество предаде знамето на ученичката — знаменоска Анка Савова — осми класъ.

Следъ това се поднесоха поздравления къмъ ученичкитѣ отъ пратеника и директоритѣ на дветѣ гимназии.

Тържеството завърши съ хора и веселие.

Петъръ Рибаровъ.

ВИЖТЕ — чудно-хубавата приказка „СНѢЖАНКА и 7-ТѢХЪ ДЖУДЖЕТА“ разказана въ чудно-ярки цвѣтове и финно прикази мелодии.

Ст. Миленковъ

Репортажъ

Римъ

Римъ, Берлинъ не се смущаватъ. Вѣрятъ здраво своята сж. И по всичкитѣ въпроси Тѣ държатъ въ ржце си козъ Цинцаръ Марковичъ съ графъ Чано

Изиграха своята роль Въвъ Венеция на мача Чано вкара единъ голъ

Берлинъ

За земитѣ наши свидѣи Ще се боримъ ний безспиръ До като се не наложимъ Не ще има траенъ миръ Фюрера си отпразнува Тържествено послувекъ Смѣта скоро да се срещне Въ Дандигъ съсъ полков. Бекъ

Букурещъ

Въвъ Женева сж спокойни Сякашъ ч: сж на курортъ Хапватъ. пийветъ си и правятъ Всѣка сутринъ своятъ спортъ Мусолини съ графъ Текели Въ Римъ подреждатъ тѣ новъ планъ

А Графенко тамъ въ Лондонъ Пѣе: офъ аманъ, аманъ!

Москва

Баба меца се събуди Вечъ отъ легаргиченъ сънь И отъ дупката подава Своята мудуна навѣнъ Гордо, гордо се оглежда И съ носѣтъ си души тя Аромата що излъчватъ Бесарабскитѣ цвѣта

София

Дали нѣма въ Европа Да помислятъ и за насъ Или смѣтатъ ч: боимъ се На протестъ щомъ нѣма гласъ Ние есички сме сплотени Въ боя Ганю пакъ е прѣвъ, Но въпроса е да стане Съ дипломация, безъ кръвъ.

Презъ споменитѣ

(смици)

Отъ малкото прозорче на банската стайчка се вижда рѣзка отъ небето на мѣглия декемврийски день. Младия човѣкъ разгърква нервно рани, поглежда зацапаната сажиди ламарина на покрива и после пакъ се униса нѣщо, което вече нѣма да

Васко е на 8 години. Той ече ученикъ. Той се радва въ го ч: е вече ученикъ. Но е боленъ. Има блатна ска. Его, това е вече второ. Чичо докторъ идва чедо го преглежда и му носи тояно шишенца съ червени бонки. Чичо докторъ пуши лула и има много прѣстени казва, че Васко ще рава не премѣнно това го. Трѣбва само да се храни бре. Да яде яйца, сирене, кашкавалъ. После го шипва бузата и си отива. Васко обича много, чичо докторъ. Го главата му, край креватъ седи мама. Васко обича

най-много мама. Сега братчетата му сж на училище и той нѣма съ кого да си приказва. При него е само мама. Тя му държи ржката и го гледа. Ржката му е гореща. Той не гледа мама. А после я поглежда — мамо. . .

— Момчето ми. . . Какво искашъ? . .

Насреща е огледалото въ кафява рамка, лампата и часовника на столчето си. Часовникътъ постоянно трака, сякашъ малко момченце бѣга по плочитѣ съ подковани обувца. После идва до устата му. Повръща му се. . .

И после му минава. Въ устата му горчи, горчи, и е премалаялъ. Какво ли правятъ сега неговитѣ другарчета на училище?

Малки мушици си играятъ около очитѣ му, кацатъ по клепачитѣ и му затварятъ очитѣ. После се вдигатъ цѣлъроякъ и бръмчатъ въ ушитѣ му. Следъ това той се залюля-

ва, залюлява се крева чето, залюлява се цѣлата стая. Тѣй е премалаялъ. Той отваря очи и търси мама.

— Гладно ми е. . .

Мама става, отпуща му ржката и отива къмъ долапа. Тя му донася хлѣбъ и последното парченце жълтеникавъ кашкавалъ и се мжи да му се усмихне. Очитѣ й сж влажни. Но той обича мама и безъ да му се усмихне.

Не знаешъ ли какво е гимназия? Васко е въ четвърти класъ. Есень. Октомврий е размѣтилъ небето, слънцето едва-едва се показва — космата сребърна топка. Васко обича сутринъ ехото на училищния звънецъ да плющи въ разсънения кварталъ. Комъ гимназията отъ всички страни на града се стичатъ ученици, ученици. . . Сградата на гимназията е строга, съ много кумини, забулени отъ пара и димъ. Изъ малката алея има калъ и вода; вчера е валило. Хубавитѣ лъскави галоши не пропушатъ вода, и краката сж сухи. А Васковитѣ сандали сж

безъ галоши. . .

Януарий бучи съ бѣсенъ вой край смѣлчанитѣ квартални кжщурки, размита зърнестия снѣгъ и го шиба въ лицата. Ето добрия учителъ по история. Васко го поздравява и бърза да отиме, а той го спира и му заговаря башински. А, ти нѣмашъ шинелъ?

— Не. . . И Васко почти избѣгва отъ срамъ. На другия день медицински прегледъ. Лѣкарътъ го изслушва внимателно и му казва:

— Ти малкия, не си боленъ, но трѣбва да се хранишъ добре. Апетитъ имашъ ли? Да? — Добре. Яжъ млѣко, сирене, кашкавалъ. . .

Когато Васко се връща вечеръ по тротуара и минава край хубавата нова постройка, погледътъ му невопно се спира по витрината на магазина, и той вижда хубавитѣ носкжпи дебелѣ пити кашкавалъ.

Сега той пакъ учи. Въ таванската стайчка е студено. И когато презъ студенитѣ дни се връща назадъ, той вижда

юншество то си устремено къмъ свѣтлия животъ. Сега Васко го гледа право въ лицето. А той е жестокъ и безсърдеченъ. Но той се плаши отъ негс; неговата чернота го подтиква, но и убодрява. Защото следъ невѣрната нощъ иде свѣтълъ день.

Сега той си спомня още единъ медицински прегледъ — прегледа за постѣпване въ университета. Лѣкарътъ е добрякъ.

— Искате да следвате философия? Добре. Само че. . . И младежътъ чува още веднажъ това което е слышалъ толкова пжти. — Знаете че храната е най-важното. Яжте сирене, кашкавалъ. . .

Младенътъ отъ студената таванска стайчка знае една истине: това е че той си недожда. Но той знае, още че трѣбва да има всичко: и храна, и кашкавалъ, и за студената стая, кждето сега учи — печка и вжглища. . .

В. Вълчевъ

Освещаване новия общински домъ

Тодоръ Икономово
Едно народно тържество.

При неотдавнашното преименоване на селищата в страната не бѣ забравенъ и голѣмия нашъ държавниъ Тодоръ Икономовъ — нашъ съгражданинъ. На негово име бѣ кръстено едно село отъ Ново-Пазарска околия. Селото Тодоръ-Икономово е прочѣ едно отъ най-голѣмитѣ села на Н.-Пазарска околия, останало и като наследство отъ нещастната Силистренска околия. То отстои на 42 кл. м. отъ околийския си центъръ. Краенъ пунктъ е на тѣсно-линейката Каспичанъ—Крайна и е разположено на висока и плодородна равнина. Има 3,000 жители, по-голѣмата частъ отъ които сѣ отъ поробена Добруджа. Границата отстои отъ селото само на 2 клм. Почвата е отлична и тукъ вирѣятъ почти всички земеделски култури.

Въ последнитѣ десетина години сѣ положени доста усилия за благоустройството на селото. Издигната е монументална православна църква, която чакъ своето довършване и освещаване. Построена е окомна читалищна сграда, която е снабдена и съ радио. На очертания вече голѣмъ площадъ пѣкъ се издига великолепенъ общински домъ, чието освещаване се извърши на 23 т. м.

Виновници за издигането на тази кокетна сграда сѣ общ. кметъ Желѣзковъ и секретаръ Сарандевъ, подпомогнати отъ сегашния общ. съветъ. За това голѣмо тържество сѣ били поканени и присъстваха:

Варно-Преславски митрополитъ г. г. Иосифъ, обл. директоръ г. Шумеловъ, началника на шуменския гарнизонъ полковникъ Айрянъ, народния представителъ г. Н. Контевъ, Н.-Пазарския окол. управителъ г. Лулчевъ, Ново-Пазарския окол. лѣкарь г. Дръ Спасовъ, нашия редакторъ и много други официални и частни лица. Въ сжщностъ тържеството започна отъ сжбота 22 т. м. съ пжтуването на Митрополита ни по тѣсно-линейката, защото на вѣлка, гара нему бѣ устроено търж. посрещане отъ учащи се и свободни отъ работа селяни. Нѣкъде се предявяваха и искания. На всѣкъде митрополитътъ отговаряше съ топли и насърчителни слова. Съ влака пжтуваше и единъ съставъ отъ воената на 7 полкъ музика, която съ своето свирене предаваше още по-голѣма тържественостъ.

На края на селото Т. Икономовъ за дѣдо владика, който за първи пжтъ идва въ тоя край бѣ устроено посрещане, при което му бѣ поднесенъ хлѣбъ и солъ отъ общ. кметъ г. Желѣзковъ.

Въ сжбота вечеръ се устрои факелно шестване което завърши съ заря на голѣмия площадъ предъ новия общ. домъ.

На сжщия площадъ въ недѣля се отслужи молебень отъ г. г. Иосифъ въ съслужие съ всички придружаващи го свещеници на който присъстваваха всички гости и мѣстното население.

Следъ молебена митрополита използва случая да изтъкне значението и на другия общобългарски празникъ—денъ на детето. Следъ това обл. директоръ преряза лентата предъ входа на новия общ. домъ оледъ което произнесе кратка и прочувствена речъ.

Свободна трибуна

Кой е първия диригентъ на д-во „Родни звуци“

Г-нъ В. Дюгмеджиевъ е отъ правилъ следното запитване до г. пр. дседателя на д-во „Родни звуци“ Господине председателю на 10 т. м. въ театъръ „Одеонъ“, при честването на 40 годишнината на д-во „Родни звуци“ и 30 годишната диригентска дейностъ на колегата г. А. Зидаровъ, за изненада на публика, официални лица и членове-основатели на д-вото вие, въ качеството си на председател на дружеството, си позволите самоволно да провъзгласите и представите за „пръвъ“ диригентъ на дружеството г. В. Чалъковъ, нѣщо което не отговаря на истината. Нѣщо по-вече, това Ви проявление стана въ присъствието на истинския пръвъ диригентъ, а още по-куриозното е че този, когото вие провъзгласихте за „пръвъ“ диригентъ, самъ въ статията си въ публикувания официаленъ дружественъ сборникъ на стр. 77—78 най-авторитетно заявява: „... пръвъ диригентъ на тана съставения хоръ бѣ Велико Дюгмеджиевъ, едва що завършилъ музика въ германия...“

Въ сжщия сборникъ, дружествена редакция, на стр. 42 колегата г. А. Зидаровъ пише: „... поканата... се покри съ маса подписи. Хорътъ готовъ. Съ акламации бѣ избранъ за диригентъ г. Велико Дюгмеджиевъ, току що свършилъ дрезденската консерватория Репетицинтъ пжчаха въ А. доейковото училище, вечерно време съ воценици...“ Освенъ това, на стр. 24 на сжщия сборникъ полъ моя ликъ е написано: „Основателъ и пръвъ диригентъ“ а подъ лика на Г. Чалъковъ — „основателъ и диригентъ“.

Прочее, съобразно фактитъ и официално признато отъ Г. Чалъкови и дружеството въ цитирания сборникъ е че пръвъ диригентъ на д-вото не е Г. В. Чалъковъ, както невѣрно и голословно публично заяви д-вения председател г. В. Хлѣбаровъ, а пръвъ диригентъ на д-вото е Велико Дюгмеджиевъ.

Въ интереса на истината, и за честта на д-во „Родни звуци“ следва да се премахне заблудението, като д-вото излъзе съ съответното опровержение въ всички Шуменски и Варненски вестници, гдето бѣха публикувани юбилейното честване и горнитѣ неистински заявления на г. Хлѣбаровъ, канто и въ списанието на Б. П. С.

В. Дюгмеджиевъ

въ която изтъкна голѣмото значение на такива общест. постройки. Той много картинно изтъкна, че както гостенина на единъ домъ сжди за хазайтъ по реда въ този домъ, така и гоститъ на дадено селище сждатъ за състоянието на това селище по неговото благоустройство. Той завърши съ пожелание този общ. домъ да стане разсадникъ на култура и стоп. напредкъ.

Сведъ това на площада се извиха кръшни народни добруджански хора, а на гоститъ бѣ сервирана народна трапеза.

ХРОНИКА

Нараненъ тѣнко
Стражарьтъ Бѣло Ботевъ, отъ Ново-пазарското окол. упр-ние преди два дни, при преследване на затворникъ съ „авто-мобилъ“, скача непредпазливо отъ последния и наранява тежко главата си. Болниятъ е донесенъ въ тукашната болница и още е въ безсъзнание. Болничнитѣ лѣкари полагатъ голѣми грижи за спасяването на доблестния служителъ.

Съюзъ за Закрила на децата — Шуменски клонъ благодарни на всички лица, организаци и длѣжностни лица, които подпомогнаха Комитета по провеждането на Деня на детето.

Особна благодарностъ изказваме на г-нъ Кмета, на Шуменското Пивоварно Д-во и на Бр. Димитрови—строители, за отпуснатитѣ камии за разходка на децата. Сжщо благодарни и на фйтонжйското сдружение за отпуснатитѣ фйтони за сжщата цѣль съ което се достави най-голѣмата радостъ на децата тоя денъ.

Комитета дѣлти благодарностъ и на учителитѣ — педагози г-ца Д. Пенкова и г-нъ Йорданъ Игнатовъ за изнесениѣ сказки за празника и на учителитѣ, взели участие въ забавитѣ, преди тия сказки. Сжщо и на г-нъ Тодевъ, който съ хора си взе участие въ молебена.

Благодари се сжщо и на комисиитѣ тѣ ученици и ученички за събраниѣ суми съ касетки въ дѣни на празникъ и на всички учители и граждани, които подпомогнаха за изнесането на празника.

Вчера е билъ и мѣренъ въ резервуара на електр. централа—удавения трупъ на жителя Йорданъ Добревъ. Каса-бовъ надъ 40 год възраст отъ гр. Шуменъ. Самъ е пожелалъ да се удави. Причини неизвестни.

На 13 и 14 т. м. въ града ни се състоя инспекторски съветъ председателствуванъ отъ учил. обл. инспекторъ. Въ заседанието присъствуваха всички окол. инспектори и бѣха разгледани въпроситѣ:

- 1) Сегашнитѣ училищни настоятелства и грижитѣ имъ за ущата.
- 2) Читалищата и учителството.
- 3) Класнитѣ ученически библиотеки.
- 4) Учен. трапезария и общожития.
- 5) Лѣтнитѣ уч. колонии и тѣхнитѣ организаци.
- 6) Хигиена, украса и дисциплина въ училището.
- 7) Разни.

Правени сѣ били доклади отъ отдѣлнитѣ инспектори по всѣки въпроси. Конферирали сѣ върху мѣрнитѣ, които трѣбва да се взематъ за пресъществането на учителското дѣло.

„Северниятъ полюсъ“ е филма, който на всички ще хареса. Вижте го въ Нар. Чит. кино.

На вр тр. повинось под-лежатъ всички български и чужди поданици, които къмъ 1 януарий т. г. сѣ навършили 20 години и не сѣ навършили 45 години, или роденитѣ презъ 1894 до 1918 год вкл.

Откупа е задължителенъ за всички служители, работници получаващи заплата отъ държавни, автономни, общински учреждения и частни предприятия—фабрики, работилници, банки, мини, фирми и др.

Защо всички дами и госпожици предпочитатъ Бръснаро-фризюрския салонъ „Далила“? — Защото се работятъ идеални и трайни фризюри по журналъ и бие рекордъ за електрическо кждрене съ най-новитѣ и изпитани европейски апарати съ масла безъ парене: завити краища до израстване на косата.

— ЦЕНИ ДОСТЪПНИ ЗА ВСИЧКИ —
постригватъ се и ученички.

Въ мъжкия отдѣлъ: леко и приятно бръснене, съ те- чаша вода, идеално постриг- ване вежливи работници.

Съ почитъ и уважение къмъ всички
Пенчо Ат. Арнаудовъ ул. „Славинска“
срещу 7-й пехотенъ полкъ.

Отъ понеделникъ въ Военното кино

Вивияна Романова
Ерикъ фронъ
Щрохаймъ
Гибралтаръ

„Горската Царица“

Вечерта на 23 т. м. въ са- лона на чит „Арх. Михаилъ“ ученичкитѣ и ученицитѣ при П шум. прогимназия „П. Во- ловъ“ изнесоха оперетата „Горската царица“ (текстъ и музика отъ Мартинъ Шумъ).

При пжленъ салонъ състо- ящъ се отъ шуменския елитъ, оркестъртъ подъ диригент- вото на у-ля — Здр. Стояновъ засвири, завеса-та се вдigna и първото действие започна....

Би трѣбвало всѣки да при- сжствува и види, колко много красота лѣхаше отъ изящно декоративната постановка — дѣло на художн Н. Бояджиевъ у-лъ; колко свѣжестъ, болроств и нѣжностъ трепеше въ дет- скитѣ имъ гласчета, които въ цѣлата оперета сѣ дивни ме- лодии прослѣваха и пѣха за тържеството на вѣчната истина правда и добродетель.

Възторженитѣ пѣсни на младитѣ уци — екскурзиянти тѣхната игра на „горска ца- рица“, нещастната сжба на Елза и безконечната скръбъ на баща и — пустинникътъ, който оплаква за изгубената си дъщеря Елза нейното сран- ствувания и най-последъ щаст- ливия край на оперетата: на- мѣрената изгубена дъщеря на барона—пустинникъ щастieto на двамата баща и дъщеря, за което пѣха и тържествуваха Елзинитѣ другарки които нена- мѣрили „горската царица“ въ замъка, провъзгласяватъ за такава Елза. — Ето въ общи шрихи съдържанието на опе- ретата въ което се преплитатъ още много малки сце-и игри, пѣсни и балети.

Играта на участващитѣ въ оперетата надмина очакванията ни. Главнитѣ елементи за пос-

Изложба въ Нови-Мам

Както всѣка годя сега биде устроена изложба въ Земедѣл- то допълнително лише тукъ. Още сж зането впечатлени- дсбро. Станитѣ сж пдени съ вкусъ и в- ватъ възхищение въ сетелитѣ.

Всѣки предметъ работенъ изящно човѣкъ не му се в- че е работа на сел- та, каквито сж въ- шинството си уч- китѣ. По стениитѣ ставени въ рамки- лени крѣйки, а рав- сладкиши и ли- изготвени въ на- лазнителни форми- ватъ честъ на мла- домакинки. Въ общ- лата изложба е д- изнесена и личи- китѣ селянки, изва- отъ тукъ като от- домакини и, че у- щето е постиг- цѣльта си! Хвала въ- ководителитѣ му.

тавянето на едно опере- на лице.

Въ застѣпенитѣ главни- силно се проявиха съ- нудената си мани- многобещаващъ гласъ: ната царица“ Анна С- вова III кл „Елза“, Кор- Петкова „Кети“, Савка- лева III кл. и др.

За доброто изнесане- ретата сж виновни тѣ под- ржководители, които в- сед въ лицата на г. Здр. Сто- у-лъ, г. Г. Чолаковъ, Н. Той- джиевъ, г-жа Димова и др. Хвала!

ВЕС

Г

на

пър

раб

уст

да

обр

ема

на

гол

кое

тъ

дър

Т

при

та

ди

Б

пре

П.

Сла

рни

рож

бор

та

изр

Под

бол

ста

так

въ